

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 2.5.2002
KOM(2002) 225 endelig

1999/0258 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ret til familiesammenføring

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Dette ændrede forslag til direktiv imødekommer den opfordring, som Det Europæiske Råd rettede til Kommissionen på sit møde i Laeken den 14. og 15. december 2001. Retten til familiesammenføring har været drøftet i Rådet i over to år, og i betragtning af, at fremskridtene har været mindre hurtige og mindre omfattende end forventet¹, bekræftede Det Europæiske Råd, at etablering af fælles standarder med hensyn til familiesammenføring var et vigtigt element i en egentlig fælles indvandringspolitik². Det Europæiske Råd bekræftede på ny sin forpligtelse over for de politiske retningslinjer og de mål, der blev fastlagt i Tammerfors, og noterede sig, at der var brug for nye impulser og rettesnore for at indhente forsinkelserne³. Det opfordrede derfor Kommissionen til senest den 30. april 2002 at forelægge et ændret forslag⁴.

Det første forslag blev fremlagt den 1. december 1999⁵. Parlamentet vedtog sin udtalelse på plenarmødet den 6. september 2000. Det støttede den generelle fremgangsmåde og hovedlinjerne i Kommissionens forslag, men krævede en begrænsning af anvendelsesområdet og opfordrede Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed.

På baggrund af disse ændringsforslag fra Europa-Parlamentet fremlagde Kommissionen den 10. oktober 2000 et ændret forslag om ret til familiesammenføring⁶. Men forhandlingerne i Rådet, bl.a. på møderne i maj 2000, maj 2001 og september 2001, var vanskelige, og det lykkedes ikke at nå til enighed.

I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Laeken har Kommissionen derfor i forbindelse med dette nye ændrede forslag til direktiv anvendt en ny fremgangsmåde med hensyn til de punkter, som stadig volder problemer. Den har desuden for at fastholde resultaterne af de to års forhandlinger medtaget de kompromiser, som det var lykkedes at nå frem til i Rådet.

2. EN NY FREMGANGSMÅDE, SOM SKAL GØRE DET MULIGT AT AFSLUTTE FORHANDLINGERNE

Med den nye metode anerkendes det, at en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om familiesammenføring må gennemføres i flere etaper. Dette ændrede forslag er således kun første etape i denne tilnærmelsesproces. Der indføres derfor en vis grad af fleksibilitet, som kommer til udtryk på to måder: For det første med hensyn til indholdet, idet man har gjort brug af en standstill-klausul, og for det andet tidsmæssigt, idet der er indført en rendez-vous-klausul.

¹ Formandskabets konklusioner, Laeken, punkt 38.

² Formandskabets konklusioner, Laeken, punkt 40.

³ Formandskabets konklusioner, Laeken, punkt 37.

⁴ Formandskabets konklusioner, Laeken, punkt 41.

⁵ KOM(1999) 638 endelig.

⁶ KOM(2000) 624 endelig.

2.1. Flexibilitet

Det nye forslag giver større flexibilitet på de punkter, hvor der stadig er blokeringer. For det første giver det i et vist omfang mulighed for, at medlemsstaterne bevarer en vis manøvremargen med hensyn til deres lovgivning. For det andet giver den mulighed for, at der i meget begrænsede tilfælde kan gøres undtagelser, så der kan foretages tilpasninger til særlige forhold i den gældende lovgivning i visse medlemsstater.

2.2. Standstill-klausulen

Denne klausul gør det muligt at undgå, at medlemsstaterne benytter sig af de nye undtagelser, hvis der ikke findes sådanne regler i den lovgivning, som er i kraft på det tidspunkt, hvor direktivet vedtages. Formålet er at undgå, at direktivets ikrafttræden får den paradoksale virkning, at uoverensstemmelserne mellem medlemsstaterne øges.

2.3. Rendez-vous-klausulen

Med henblik på vedtagelsen af egentlige fælles standarder i overensstemmelse med både Amsterdam-traktaten og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors og Laeken giver forslaget nu mulighed for at fastsætte tidspunktet for, hvornår den næste etape i tilnærmelsen af medlemsstaternes lovgivning om tilladelse til indrejse med henblik på familiesammenføring skal finde sted. På det tidspunkt - nemlig to år efter gennemførelsen af dette direktiv i national lovgivning - vil det først og fremmest være de bestemmelser, som giver den største flexibilitet, dvs. dem, som var de centrale punkter i forhandlingerne, der vil blive taget op til revision, så man kan prøve på at komme videre med harmoniseringen af denne indrejsepolitik. Selvfølgelig kan det derudover på et senere tidspunkt overvejes at foretage andre ændringer, bl.a. for at indføre regler for familiesammenføring af personer, der nyder andre former for subsidiær beskyttelse, og af unionsborgere.

2.4. De vigtigste ændringer som følge af den nye fremgangsmåde

- Ifølge den gamle artikel 4 skulle familiesammenføring af unionsborgere, som ikke var omfattet af fællesskabslovgivningen om fri bevægelighed for personer, ligestilles med familiesammenføring af borgere, der har udøvet deres ret til fri bevægelighed. Denne bestemmelse udgår, fordi man har indledt arbejdet med at omarbejde fællesskabslovgivningen om fri bevægelighed for personer. Kommissionens forslag til direktiv om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁷ berører bl.a. definitionen af, hvilke familiemedlemmer der er omfattet. Muligheden for at give alle unionsborgere samme rettigheder til familiesammenføring vil blive taget op til fornyet behandling, når omarbejdningen er vedtaget.

- Bestemmelsen om, indtil hvilken alder børn kan familiesammenføres (artikel 5, stk. 1), er blevet revideret, så der er indført en undtagelse, som gør det muligt at bibeholde specifik national lovgivning. Der er snævre regler for anvendelsen af denne undtagelse. Parallelt hermed er der indført en bestemmelse i kapitlet om flygtninge, som præciserer, at aldersgrænsen for familiesammenføring af børn af

⁷ KOM(2001) 257 endelig.

flygtninge under ingen omstændigheder må sænkes. Artikel 5, stk. 1, vil i henhold til rendez-vous-klausulen blive gjort til genstand for en prioriteret revision to år efter gennemførelsen af direktivet i national lovgivning.

- Artikel 7, stk. 1, giver mulighed for at kontrollere de pågældendes indtægter, når familiemedlemmernes opholdstilladelse skal fornyes. Ifølge rendez-vous-klausulen skal dette spørgsmål tages op til revision.

- Det nye stk. 2, som er indsat i artikel 8, indfører også en meget begrænset undtagelse, som kun finder anvendelse, når der er tale om en national lovgivning, som allerede var gældende ved vedtagelsen af direktivet. Den giver mulighed for at sprede tilladelserne til indrejse med henblik på familiesammenføring over flere år alt efter den pågældende medlemsstats modtagelseskapacitet. Det fastsættes, at denne periode under ingen omstændigheder må overstige tre år. Denne bestemmelse vil også blive gjort til genstand for en prioriteret revision to år efter gennemførelsen i national lovgivning.

- Gyldighedsperioden for opholdstilladelsen for familiemedlemmerne til en referenceperson, der har fast opholdsret (artikel 13, stk. 2), er blevet revideret, således at der henvises til forslaget til direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, så der skabes større overensstemmelse med det nævnte forslag. Familiemedlemmerne får dermed status som fastboende udlænding efter samme kriterier som referencepersonen. Det er klart, at denne regel vedrører den europæiske status, og at medlemsstaterne frit kan give de pågældende en gunstigere behandling i forbindelse med udstedelse af permanente nationale opholdstilladelser. Denne fleksibilitet vil blive taget op til fornyet behandling to år efter gennemførelsen af direktivet i national lovgivning.

- For at skabe større overensstemmelse med den status som fastboende udlænding, som indføres med forslaget til direktiv af 13. marts 2001⁸, foreslås det at fastsætte maksimumsfristen for tildeling af selvstændig status til familiemedlemmerne til fem års ophold (artikel 15, stk. 1). Denne nye frist skaber overensstemmelse mellem fristen for opnåelse af permanent opholdstilladelse og fristen for opnåelse af selvstændig status og giver tilstrækkelig fleksibilitet til, at man kan tage hensyn til situationen i de enkelte medlemsstater.

⁸

KOM(2001) 127 endelig.

Bemærkninger til artiklerne

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Artikel 1:

I artikel 1 defineres formålet med dette forslag. Den er blevet omformuleret for at præcisere formålet, som er at fastlægge, på hvilke betingelser retten til familiesammenføring, som allerede er anerkendt i medlemsstaternes gældende lovgivning og i de eksisterende folkeretlige instrumenter, kan udøves på europæisk plan.

Artikel 2:

Den første definition, som er anført i litra a), vedrører tredjelandstatsborgere. Det præciseres, at den også omfatter statsløse, hvilket var underforstået i det oprindelige forslag. Denne definition af tredjelandstatsborgere er nu en standardbestemmelse i Kommissionens forslag på dette område.

De efterfølgende definitioner indeholder ikke nogen større ændringer i forhold til det ændrede forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring, som Kommissionen fremlagde den 10. oktober 2000⁹.

Artikel 3:

I artikel 3 er der foretaget følgende ændringer:

- Stk. 1 er blevet suppleret med en yderligere betingelse: Referencepersonen skal have "en velbegrunderet udsigt til at opnå varig opholdsret". Denne betingelse skal sikre, at man ikke giver personer, der kun opholder sig midlertidigt i landet uden at have mulighed for at få fornyet deres opholdstilladelse, ret til familiesammenføring. Denne udelukkelsesregel sigter bl.a. på au pair-personer og praktikanter. Desuden indeholder stk. 1 ikke længere en henvisning til unionsborgere, der ikke har udøvet deres ret til fri bevægelighed for personer, da de er udelukket fra anvendelsesområdet.

- I stk. 2 er der kun foretaget rent formelle ændringer.

- Stk. 3 udelukker familiemedlemmerne til alle unionsborgere fra forslagens anvendelsesområde. Situationen for personer, der ikke er omfattet af fællesskabslovgivningen (fordi den unionsborger, som de er familiemedlemmer til, aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed for personer), vil blive behandlet senere i et specifikt forslag, når de omarbejdede regler om retten til fri bevægelighed for personer¹⁰ er vedtaget.

- Stk. 4 vedrører ikke længere kun aftaler, som allerede er trådt i kraft. Da der ikke er tale om et fuldstændig harmoniseret område, kan medlemsstaterne fremover indgå andre bilaterale aftaler på områder, der ikke er omfattet af direktivet, hvis de er forenelige med direktivet.

Desuden indeholder litra b), nu en henvisning til den reviderede europæiske socialpagt, som allerede er trådt i kraft i flere medlemsstater.

⁹ KOM(2000) 624 endelig.

¹⁰ KOM(2001) 257 endelig.

- Med stk. 5 indsættes der en klausul om gunstigere bestemmelser. Den gør det muligt for medlemsstaterne at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår for de personer, der er omfattet af retten til familiesammenføring. Denne bestemmelse findes også i andre fællesskabsretlige tekster og anvendes specielt, når man har valgt at gennemføre en tilnærmelse af lovgivningerne i flere etaper.

- *Standstill*-klausulen i stk. 6 sigter mod at begrænse anvendelsen af den fleksibilitet og de undtagelser, der er indeholdt i visse bestemmelser i dette forslag. Den supplerer klausulen om gunstigere bestemmelser. Mens medlemsstaterne således i medført af stk. 5 kan bibeholde eller indføre gunstigere bestemmelser, må de ikke ved at ændre deres respektive lovgivninger sætte spørgsmålstejn ved det fælles minimumsgrundlag, som bestemmelserne i dette forslag sikrer.

Kapitel II: Familiemedlemmer

Artikel 4:

Den nye udformning af artikel 4 omfatter visse tværgående ændringer.

I betragtning af de store forskelle i medlemsstaternes lovgivning om, hvem der har ret til familiesammenføring, er det på nuværende ikke muligt at udvide forpligtelsen til at tillade indrejse og ophold til andre end ægtefællen og mindreårige børn. Medlemsstaterne har således mulighed for, men ikke pligt til at tillade familiesammenføring af slægtninge i opstigende linje, myndige børn, som referencepersonen har forsørgerpligt over for, og ugifte partnere. Denne valgfrihed gælder også for børn, som der er fælles forældremyndighed over. I forhold til det ændrede forslag af 10. oktober 2000 er flygtninge fjernet fra kapitlet om familiemedlemmer og hører nu ind under et nyt kapitel V, som specifikt vedrører denne gruppe.

- Ægtefællen og mindreårige børn er omhandlet i stk. 1; hvis de betingelser, der er fastsat i direktivforslaget, er opfyldt, skal medlemsstaterne tillade deres indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring.

Hvad angår adoptivbørn er der foretaget en præcisering i forhold til det foregående direktivforslag. Ud over en afgørelse, der er truffet af den kompetente myndighed i medlemsstaten, eller en afgørelse, som myndigheden har anerkendt, kan der også være tale om en afgørelse, der automatisk kan fuldbyrdes i henhold til den pågældende medlemsstats internationale forpligtelser.

Hvad angår børn, som der er fælles forældremyndighed over, har medlemsstaterne mulighed for at tillade, at de familiesammenføres, hvis betingelserne i stk. 1, litra c), er opfyldt.

Aldersgrænsen for familiesammenføring af børn med deres forældre var et af de centrale punkter i forhandlingerne om familiesammenføring. Det viste sig at være hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne en vis manøvreremargin med hensyn til at undersøge, om barnet opfylder visse betingelser om integration, når det er nået op over en vis aldersgrænse, på betingelse af, at deres lovgivning allerede indeholdt regler om en sådan undersøgelse på datoen for vedtagelsen af direktivet, og at undersøgelsen foretages på et individuelt grundlag.

- For slægtninge i opstigende linje og myndige børn gælder der andre regler, som er beskrevet i stk. 2. Også her har medlemsstaterne mulighed for at tillade deres indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring, hvis de betingelser, der er fastsat i direktivforslaget, er opfyldt. Denne mulighed skal fastsættes ved lov eller administrative bestemmelser.

Slægtninge i opstigende linje er defineret mere præcist: Der er tale om førstegradsslægtninge i lige linje (dvs. far og mor og ikke bedsteforældre eller onkler og tanter).

- Reglerne for ugifte partnere svarer til reglerne for slægtninge i opstigende linje og myndige børn, jf. ovenfor. I stk. 3 sondres der mellem den ugifte partner, der skal have et varigt og behørigt dokumenteret forhold til referencepersonen, og en registreret partner, for hvem der ikke stilles en sådan betingelse, netop fordi partnerskabet er registreret. Tilladelsen til indrejse og ophold udvides til også at omfatte deres mindreårige, ugifte børn, herunder adoptivbørn.

- Kommissionen medtager en ny bestemmelse, som gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte en minimumsalder – som ikke må være højere end myndighedsalderen – for referencepersonen og dennes ægtefælle for at bekæmpe tvangsægteskaber, i det mindste når der er tale om mindreårige.

- Endelig er der på visse sprog foretaget en ændring i stk. 4, som omhandler polygami. Den er nu formuleret mere generelt, idet der nu tales om en anden "ægtefælle" og ikke kun en anden "hustru" (denne ændring berører ikke den danske tekst).

Kapitel III: Indgivelse og behandling af ansøgningen

Artikel 5:

Kommissionen har i denne artikel medtaget visse ændringer, som følger af arbejdet i Rådet.

Stk. 1: Familiesammenføringsproceduren kan sættes i gang af referencepersonen selv eller af det eller de medlemmer af hans familie, der ønsker at blive sammenført med ham fra hjemlandet. Ansøgningen kan derfor indgives i værtsmedlemsstaten til de kompetente myndigheder eller i familiens hjemland til den pågældende medlemsstats konsulære myndigheder. Denne bestemmelse gør det muligt at forene de to typer procedurer, der anvendes i medlemsstaterne.

Stk. 2: Ud over den dokumentation, som godtgør den familiemæssige tilknytning og overholdelsen af betingelserne for familiesammenføring, skal ansøgningen være ledsaget af familiemedlemmernes rejsedokumenter. De forskellige rejsedokumenter er anført i oversigten over rejsedokumenter, som giver ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum, der er knyttet som bilag til Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om indførelse af en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum¹¹.

Det kan være nyttigt at supplere de skriftlige bevismidler med samtaler med de forskellige familiemedlemmer eller med undersøgelser. I samme ånd skal medlemsstaten tage hensyn til den række af indicier, der er nævnt i stk. 3, da det varige forhold mellem ugifte partnere i sagens natur er vanskeligt at bevise med dokumentation for civilstand.

Stk. 3: Princippet om, at ansøgningen skal indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig uden for medlemsstaten, fastholdes; til gengæld gøres undtagelserne mere fleksible. Det er nu op til medlemsstaterne, om de på visse betingelser vil benytte sig af muligheden for at behandle en ansøgning fra familiemedlemmer, der allerede befinder sig på deres område.

Stk. 4: Den samlede varighed af proceduren for behandling af ansøgningen forlænges for at tage hensyn til, at de nationale administrative frister ikke kan forkortes. Denne varighed kan

¹¹ SCH/Com-ex (98) 56.

forlænges i undtagelsestilfælde, når der er behov for yderligere efterforskning, fordi der ikke foreligger beviser på den familiemæssige tilknytning.

Den situation, hvor der ikke foreligger en afgørelse fra myndighedernes side, fortolkes forskelligt i de enkelte medlemsstaters lovgivning om administrative procedurer. Dette aspekt præciseres i stk. 4, tredje led.

Stk. 5: Denne bestemmelse indeholdt allerede den formulering, der er anvendt i konventionen om barnets rettigheder; der henvises nu udtrykkeligt til konventionen.

Kapitel IV: Krav med henblik på udøvelse af retten til familiesammenføring

Artikel 6:

Den eneste ændring, der er foretaget i denne artikel, sigter mod at præcisere i stk. 2, at familiemedlemmernes opholdstilladelse kan inddrages eller nægtes fornyet, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden og den indre sikkerhed. Selv om denne ændring, som er i overensstemmelse med ånden i det oprindelige forslag, ikke er strengt nødvendig, stemmer den overens med Kommissionens arbejdsdokument "Forholdet mellem beskyttelse af den indre sikkerhed og efterlevelse af internationale beskyttelsesforpligtelser og -instrumenter"¹², og der er opnået enighed om den i Rådet.

Artikel 7:

Som følge af drøftelserne i Rådet er de fakultative krav med hensyn til bolig og indtægter blevet gjort mere detaljerede for at præcisere dem uden at sætte spørgsmålstejn ved ånden i den oprindelige tekst. Det vurderes ud fra indtægternes art og regelmæssighed, om der er tale om faste indtægter.

Stk. 1, andet led, giver de medlemsstater, der har regler om dette, mulighed for efter familiemedlemmernes indrejse at kontrollere, at disse krav stadig er opfyldt. Denne kontrol foretages i forbindelse med den første fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse. Det præciseres desuden, at medlemsstaten skal tage hensyn til bidragene fra alle familiemedlemmerne.

Stk. 2 er uændret.

Artikel 8:

Den fakultative karensperiode, før familiemedlemmer får tilladelse til at indrejse, er blevet forhøjet fra højst et til højst to år. Kommissionen mener, at kompromiset om denne fleksibilitet stadig udgør et tilstrækkeligt grundlag for en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning.

Stk. 2 indeholder en specifik undtagelse, som gør det muligt at tage hensyn til den gældende lovgivning i de medlemsstater, hvor der er indført en begrænsning i antallet af familiesammenføringer for at tage hensyn til landenes modtagelseskapacitet. Sådanne begrænsninger medfører, at ansøgningerne om tilladelse til indrejse med henblik på familiesammenføring spredes over flere år. De pågældende medlemsstater kan vælge ikke at give alle de familiemedlemmer, hvis ansøgning er blevet imødekommet, tilladelse til at

¹² KOM(2001) 743 endelig.

indrejse det år, hvor ansøgningen er indgivet. De kan dog ikke fastsætte en karenperiode på over tre år fra indgivelsen af ansøgningen.

Kapitel V: Familiesammenføring af flygtninge

Artikel 9:

Kapitel V indeholder alle de specifikke bestemmelser om familiesammenføring af flygtninge; der er tale om en undtagelse fra de fælles regler, der er fastsat i de andre kapitler i dette direktiv. Medlemsstaterne kan dog i henhold til stk. 2 fastsætte, at disse regler kun skal gælde for flygtninge, hvis familiemæssige tilknytning allerede eksisterede, inden deres status blev anerkendt, da disse familiers situation retfærdiggør, at de har fortrinsret til en gunstigere behandling.

Artikel 10:

I artikel 10 samles to bestemmelser, som allerede indgik i det foregående forslag fra Kommissionen, men som optrådte i de respektive relevante artikler:

- Muligheden for at tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer end dem, der er omhandlet i artikel 4, hvis de er afhængige af referencepersonen (artikel 10, stk. 3). Det præciseres desuden, at medlemsstaterne under ingen omstændigheder må sænke aldersgrænsen for, hvornår børn af flygtninge har ret til familiesammenføring, til under myndighedsalderen.

- Tilladelsen til indrejse og ophold for familiemedlemmer til en uledsaget mindreårig flygtning. Når der er tale om en uledsaget mindreårig flygtning, er muligheden for at tillade familiesammenføring af hans slægtninge i opstigende linje eller, hvis dette ikke er muligt, af hans værge eller en anden førstegradsslægtning, blevet ændret til en pligt for medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i den internationale konvention om barnets rettigheder (artikel 10, stk. 4).

Artikel 11:

Ifølge artikel 11 skal de fælles regler anvendes på indgivelsen og behandlingen af ansøgningen. I stk. 2 indføres der dog en undtagelse – som allerede indgik i Kommissionens foregående forslag – som indebærer, at et afslag ikke udelukkende kan baseres på, at flygtningen ikke har kunnet fremlægge den nødvendige dokumentation. I få fald skal medlemsstaten undersøge andre beviser for den familiemæssige tilknytning.

Artikel 12:

Efter samme princip som i artikel 11 indføres der med artikel 12 en undtagelse vedrørende de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring. Også her er der tale om en bestemmelse, som allerede indgik i Kommissionens foregående forslag. Flygtningen skal således ikke opfylde kravene om bolig, sygeforsikring og faste indtægter. Denne undtagelse gælder kun for familiesammenføring af ægtefællen og mindreårige børn.

Der er også et andet fakultativt krav, som ikke kan anvendes på flygtninge, nemlig muligheden for at pålægge den pågældende en karenperiode, før familiemedlemmerne kan familiesammenføres med ham. Denne undtagelse er også taget fra Kommissionens foregående forslag.

Kapitel VI: Familiemedlemmers indrejse og ophold

Artikel 13:

1. I stk. 1 bibeholdes medlemsstaternes pligt til at lette udstedelsen af de nødvendige visa, når først familiesammenføringen er accepteret, uden at der dog siges noget om omkostningerne, idet medlemsstaterne tilsyneladende ikke på nuværende tidspunkt er villige til at acceptere princippet om, at de skal udstedes gratis.

2. Princippet om, at de opholdstilladelser, der udstedes til familiemedlemmerne, skal have samme gyldighedsperiode som referencepersonens opholdstilladelse, bibeholdes. I princippet anvender man i dette forslag til direktiv reglerne fra forslaget til direktiv om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding¹³ på de situationer, hvor referencepersonen har den pågældende status. Forslaget fastsætter dog ikke gunstigere betingelser for adgangen til denne status for familiemedlemmerne.

Artikel 14:

Kommissionen har medtaget den løsning, som man nåede frem til i Rådet, hvor det blev foreslået at tilpasse retten til adgang til undervisning, beskæftigelse og erhvervsuddannelse for familiemedlemmerne til referencepersonens rettigheder og ikke til unionsborgernes rettigheder. Det gør det muligt at undgå, at medlemmerne af samme familie behandles forskelligt.

Det er op til medlemsstaterne, om de vil give slægtninge i opstigende linje og myndige børn disse rettigheder.

Artikel 15:

Ordlyden i denne bestemmelse sigter på at løse problemet med sondringen mellem permanent opholdstilladelse og selvstændig opholdstilladelse. I de fleste af medlemsstaternes lovgivning skelnes der ikke mellem disse to aspekter, som integreres i samme status, idet en person, som har permanent opholdsret, også har en selvstændig opholdstilladelse i forhold til referencepersonens opholdstilladelse. Den ændring, der er foretaget, løser dette problem ved at bringe fristen for, hvornår der senest skal meddeles selvstændig status, i overensstemmelse med længden af det ophold, der kræves for at opnå status som fastboende udlænding.

Det er stadig op til medlemsstaterne, om de vil udstede en selvstændig opholdstilladelse til slægtninge i opstigende linje og myndige børn.

Undtagelsesklausulen er blevet ændret lidt, så der ikke længere kræves et ophold af en vis varighed, for at de pågældende kan opnå en selvstændig opholdstilladelse i de situationer, der er omhandlet i stk. 3, dvs. når der er tale om vanskelige situationer.

¹³ KOM(2001) 127.

Kapitel VII: Sanktioner og retsmidler

Artikel 16:

Denne artikel er blevet udbygget, så anvendelsesområdet og konsekvenserne gøres mere detaljerede i forhold til den oprindelige bestemmelse. Alle de situationer, som kan medføre, at der gives afslag på ansøgningen, eller at man inddrager eller afslår at forny familiemedlemmernes opholdstilladelse, er nu medtaget.

Stk. 1, litra a), skal læses parallelt med de bestemmelser i dette forslag til direktiv, der fastlægger betingelserne for familiesammenføring og indeholder regler for de situationer, hvor der kan være tale om at inddrage eller afslå at forny opholdstilladelsen.

Litra b), henviser til begrebet faktisk ægteskabeligt samliv og familieliv og sigter mod at bekæmpe omgåelse af formålet med familiesammenføringen, nemlig at bevare eller genoprette familieenheden.

Litra c), vedrører specifikt ugifte partnere, og det anføres, hvordan man bekæmper misbrug af denne form for familiesammenføring.

Stk. 2 sigter mod at bekæmpe svig og proformaægteskaber, -adoptioner og -partnerskaber. Denne bestemmelse er blevet udbygget, så den nu omfatter alle de situationer, der kan forekomme.

Stk. 3 præciserer, at hvis referencepersonens opholdsret ophører, skal hans familiemedlemmer forlade den pågældende medlemsstats område sammen med ham, fordi deres ophold afhænger af referencepersonens ophold. Denne bestemmelse finder ikke længere anvendelse, når familiemedlemmerne har fået selvstændig opholdstilladelse og dermed har fået ret til at forblive i medlemsstaten uafhængigt af referencepersonens opholdsret.

Endelig supplerer stk. 4 den oprindelige bestemmelse, idet det tilføjes, at der også kan foretages specifik kontrol i forbindelse med fornyelsen af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Artikel 17:

Denne bestemmelse er uændret.

Artikel 18:

Princippet om adgang til domstolsprøvelse bibeholdes. Det præciseres, at der er tale om de facto- og de jure-retsmidler, og der henvises til medlemsstaternes lovgivning hvad angår gennemførelsesbestemmelserne.

Kapitel VIII: Afsluttende bestemmelser

Artikel 19:

Med artikel 19 indsættes rendez-vous-klausulen, som er et af de tre elementer i Kommissionens nye fremgangsmåde, og det angives, hvilke artikler der først og fremmest skal fremsættes ændringsforslag til. Det drejer sig om de artikler, som i den nuværende situation stadig rummer en meget stor fleksibilitet, som skal begrænses i næste etape af tilnærmelsen af medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 20:

Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet senest den 31. december 2003.

Artikel 21:

I artikel 21 fastsættes ikrafttrædelsesdatoen for direktivet.

Artikel 22:

Direktivet er kun rettet til medlemsstaterne.

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ret til familiesammenføring

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁶,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) Ifølge traktatens artikel 63, nr. 3, vedtager Rådet foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken. I litra a), fastsættes det, at Rådet bl.a. skal træffe foranstaltninger vedrørende betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring.
- (3) Foranstaltningerne vedrørende familiesammenføring skal vedtages i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte familien og respektere familielivet, som er stadfæstet i en lang række folkeretlige instrumenter. I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper.
- (4) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på

¹⁴ EFT C af , s. .

¹⁵ EFT C af , s. .

¹⁶ EFT C af , s. .

¹⁷ EFT C af , s. .

grundlag af en fælles vurdering af den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene. Det Europæiske Råd anmodede med henblik herpå Rådet om at træffe hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen. Disse afgørelser bør tage hensyn ikke blot til hver enkelt medlemsstats modtagelseskapacitet, men også til deres historiske og kulturelle forbindelser med hjemlandene.

- (5) Med henblik på at vurdere befolkningsbevægelserne og forberede vedtagelsen af Rådets foranstaltninger er det vigtigt, at Kommissionen kan råde over statistiske oplysninger og informationer vedrørende den lovlige indvandring af tredjelandstatsborgere i hver medlemsstat, særlig hvad angår antallet af udstedte tilladelser og deres art og varighed. Til det formål skal medlemsstaterne regelmæssigt og hurtigt stille de nødvendige oplysninger og informationer til rådighed for Kommissionen.
- (6) Det Europæiske Råd fastslog på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. Oktober 1999, at Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, og at en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for unionsborgere.
- (7) Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 bekræftede på ny sin forpligtelse over for de politiske retningslinjer og de mål, der blev fastlagt i Tammerfors, og noterede sig, at der, selv om der er konstateret visse fremskridt, er brug for nye impulser og rettesnore for at indhente forsinkelserne. Det bekræftede, at en egentlig fælles indvandringspolitik forudsætter, at der etableres fælles standarder med hensyn til familiesammenføring, og opfordrede Kommissionen til at forelægge et nyt ændret forslag på dette område.
- (8) Familiesammenføring er et nødvendigt middel til at muliggøre familielivet. Det bidrager til at skabe en sociokulturel stabilitet, der letter tredjelandstatsborgernes integration i medlemsstaterne, hvilket desuden gør det muligt at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, som er et af Fællesskabets grundlæggende mål, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).
- (9) For at sikre beskyttelsen af familien samt opretholdelsen eller skabelsen af familielivet bør de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring fastsættes efter fælles kriterier.
- (10) Situationen for flygtninge kræver særlig opmærksomhed på grund af de årsager, som har tvunget dem til at flygte fra deres land, og som forhindrer dem i at have et familieliv i hjemlandet. Der bør derfor indføres gunstigere betingelser for udøvelsen af deres ret til familiesammenføring.
- (11) Familiesammenføring omfatter medlemmerne af kernefamilien, dvs. ægtefællen og mindreårige børn. Det er op til medlemsstaterne at afgøre, om de ønsker at udvide denne kreds og tillade familiesammenføring af slægtninge i opstigende linje, myndige børn og ugifte partnere.
- (12) Der bør indføres procedureregler for behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring samt for familiemedlemmers indrejse og ophold. Disse procedurer skal være effektive og skal kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale

myndigheders normale arbejdsbyrde, og de skal være gennemsigtige og retfærdige for at sikre de pågældende et passende retssikkerhedsniveau.

- (13) Familiemedlemmernes integration skal fremmes. Med henblik herpå skal de, når de har haft ophold i medlemsstaten i en vis periode, have en selvstændig status, som er uafhængig af referencepersonens status. De skal have adgang til undervisning, beskæftigelse og erhvervsuddannelse på lige fod med referencepersonen.
- (14) Der skal træffes passende foranstaltninger, som står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for at forebygge og straffe omgåelse af reglerne og procedurerne for familiesammenføring.
- (15) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af en ret til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der udøves efter fælles regler, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse mål og er ikke mere vidtgående, end hvad der kræves hertil -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) "*tredjelandstatsborger*": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1, herunder statsløse personer
- b) "*flygtning*": enhver tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har opnået flygtningestatus som omhandlet i konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) "*referenceperson*": en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som ansøger om familiesammenføring med medlemmer af sin familie
- d) "*familiesammenføring*": indrejse og ophold i en medlemsstat for familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat, med henblik på at bevare familieenheden, hvad enten den familiemæssige tilknytning blev skabt før eller efter referencepersonens indrejse

- e) "*opholdstilladelse*": enhver tilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, og som giver opholdsret på dens område. Denne definition omfatter ikke en midlertidig tilladelse til ophold på en medlemsstats område med henblik på behandling af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse.

Artikel 3

1. Dette direktiv finder anvendelse, hvis referencepersonen er en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som er i besiddelse af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år, der er udstedt af den pågældende medlemsstat, og som har en velbegrunnet udsigt til at opnå varig opholdsret, hvis den pågældendes familiemedlemmer er tredjelandstatsborgere, uanset deres retsstilling.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse, hvis referencepersonen er en tredjelandstatsborger:
 - a) der ansøger om anerkendelse af flygtningestatus, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
 - b) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling
 - c) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af subsidiære former for beskyttelse i overensstemmelse med internationale forpligtelser, nationale lovgivninger eller medlemsstaternes praksis, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på familiemedlemmer til unionsborgere.
4. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i
 - a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelande på den anden side
 - b) den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987 og den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske stilling af 24. november 1977.
5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår for de personer, der er omfattet af direktivet.
6. Artikel 4, stk. 1, 2 og 3, artikel 7, stk. 1, litra c), andet led, og artikel 8 i dette direktiv må ikke medføre, at der indføres mindre gunstige vilkår end dem, som fandtes i de enkelte medlemsstater på datoen for vedtagelsen af direktivet.

Kapitel II

Familiemedlemmer

Artikel 4

1. Hvis betingelserne i kapitel IV er opfyldt, tillader medlemsstaterne i henhold til dette direktiv indrejse og ophold for følgende familiemedlemmer:

- a) referencepersonens ægtefælle
- b) mindreårige børn af referencepersonen og dennes ægtefælle, herunder børn, der er adopteret i overensstemmelse med en afgørelse truffet af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat eller en afgørelse, der automatisk kan fuldbyrdes i henhold til medlemsstatens internationale forpligtelser, eller som skal anerkendes i overensstemmelse med internationale forpligtelser;
- c) mindreårige børn, herunder adoptivbørn, af referencepersonen eller dennes ægtefælle, hvis en af disse har forældremyndigheden og har forsørgerpligt over for børnene. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af børn, som der er fælles forældremyndighed over, på betingelse af, at den anden forældremyndighedsindehaver har givet sit samtykke.

De mindreårige børn, der er omhandlet i litra b) og c), skal være under den myndighedsalder, der gælder i den pågældende medlemsstat, og må ikke være gift.

Når et barn er over 12 år, kan medlemsstaten som en undtagelse herfra, inden den tillader barnets indrejse og ophold i henhold til dette direktiv, undersøge, om barnet opfylder et kriterium om integration, hvis dens lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv foreskriver en sådan undersøgelse.

2. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for følgende familiemedlemmer:

- a) førstegradsslægtninge i lige linje til referencepersonen eller dennes ægtefælle, når slægtingene forsørges af disse og ikke har den nødvendige familiemæssige støtte i hjemlandet;
- b) myndige ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, når de af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv.

3. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for en ugift partner, der er tredjelandstatsborger og har et behørigt dokumenteret varigt forhold til referencepersonen, eller for en tredjelandstatsborger, som er knyttet til referencepersonen gennem et registreret partnerskab i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, samt mindreårige ugifte børn, herunder adoptivbørn, af disse personer.

4. I tilfælde af polygame ægteskaber giver en medlemsstat, hvis referencepersonen allerede har en ægtefælle, der lever sammen med vedkommende på den pågældende medlemsstats område, ikke en anden ægtefælle eller dennes børn tilladelse til indrejse og ophold, uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i konventionen om barnets rettigheder fra 1989.
5. Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen og dennes ægtefælle skal være over en bestemt alder, der dog ikke kan overstige myndighedsalderen, før ægtefællen kan sammenføres med vedkommende.

Kapitel III

Indgivelse og behandling af ansøgningen

Artikel 5

1. Medlemsstaterne afgør, om det er referencepersonen eller et eller flere familiemedlemmer, der med henblik på at udøve retten til familiesammenføring skal indgive en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.
2. Ansøgningen ledsages af det eller de pågældende familiemedlemmers rejsedokumenter og dokumentation, der beviser den familiemæssige tilknytning og godtgør, at betingelserne i artikel 4 og 6 og, hvis det er relevant, artikel 7 og 8 er opfyldt.

Med henblik på at godtgøre, at den familiemæssig tilknytning eksisterer, kan medlemsstaterne afholde samtaler med referencepersonen eller dennes familiemedlemmer samt gennemføre andre undersøgelser, som skønnes at være nødvendige.

Ved behandlingen af en ansøgning vedrørende referencepersonens ugifte partner tager medlemsstaterne hensyn til faktorer som et fælles barn, tidligere fælles bopæl, registrering af partnerskabet eller enhver anden form for pålidelige beviser med henblik på at fastslå, at der er tale om et varigt forhold.

3. Ansøgningen indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig uden for den medlemsstat, på hvis område referencepersonen har ophold.

Som en undtagelse herfra kan en medlemsstat på visse betingelser imødekomme en ansøgning, der indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig på dens område.

4. Medlemsstatens kompetente myndigheder giver referencepersonen/det eller de pågældende familiemedlemmer skriftlig meddelelse om den afgørelse, der er truffet, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ni måneder efter ansøgningsdatoen.

Den tidsfrist, der er omhandlet i første led, kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret, men den kan under ingen omstændigheder overstige 12 måneder.

Afslag på ansøgningen begrundes. Konsekvenserne af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i første led, skal fastsættes i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

5. Ved behandlingen af ansøgningen tager medlemsstaterne behørigt hensyn til mindreårige børns tarv i overensstemmelse med konventionen om barnets rettigheder fra 1989.

Kapitel IV

Krav med henblik på udøvelse af retten til familiesammenføring

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold for et familiemedlem, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den indre sikkerhed eller folkesundheden.
2. Medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed.
3. Påberåbelsen af hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed må udelukkende være baseret på det pågældende familiemedlems personlige adfærd.
4. At der opstår sygdom eller invaliditet, efter at opholdstilladelsen er udstedt, er ikke i sig selv begrundelse nok til, at den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat kan afslå at forny opholdstilladelsen eller kan udsende vedkommende fra medlemsstatens område.

Artikel 7

1. Ved indgivelsen af ansøgning om familiesammenføring kan medlemsstaten anmode referencepersonen eller det eller de pågældende familiemedlemmer om at godtgøre, at referencepersonen råder over:
 - a) en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sikkerheds- og sundhedsstandarder i den pågældende medlemsstat
 - b) en sygeforsikring, der omfatter alle risici i den pågældende medlemsstat, for referencepersonen selv og medlemmerne af dennes familie
 - c) faste indtægter, der mindst svarer til det indtægtsniveau, under hvilket der kan ydes social bistand i den pågældende medlemsstat. Kan denne bestemmelse ikke anvendes, skal indtægterne mindst svare til den mindste sociale pension, som den pågældende medlemsstat udbetaler. Opfyldelsen af kriteriet om faste indtægter vurderes på grundlag af indtægternes art og regelmæssighed.

Medlemsstaten kan kræve, at referencepersonen opfylder kravene i dette stykke ved den første fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Hvis referencepersonen ikke opfylder disse krav, tager medlemsstaterne hensyn til familiemedlemmernes bidrag til husstandens indtægter.

2. Medlemsstaterne må kun fastsætte de krav med hensyn til bolig, sygeforsikring og indtægter, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at sikre sig, at referencepersonen vil være i stand til at forsørge medlemmerne af den sammenførte familie uden at have brug for offentlige midler. Disse bestemmelser må ikke medføre forskelsbehandling mellem medlemsstatens egne statsborgere og tredjelandsstatsborgere.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen har haft ophold på deres område i en periode, der ikke må overstige to år, inden familiesammenføring kan finde sted.

Hvis den lovgivning om familiesammenføring, der er gældende i en medlemsstat på datoen for vedtagelsen af direktivet, tager hensyn til medlemsstatens modtagelseskapacitet, kan medlemsstaten uanset stk. 1 indføre en karenperiode på højst tre år mellem indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring og meddelelsen af opholdstilladelse til familiemedlemmerne.

Kapitel V

Familiesammenføring af flygtninge

Artikel 9

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på familiesammenføring af flygtninge.
2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af de specifikke bestemmelser i dette kapitel til de flygtninge, hvis familiemæssige tilknytning allerede eksisterede inden anerkendelsen af deres status.

Artikel 10

1. Med hensyn til definitionen af familiemedlemmer finder bestemmelserne i artikel 4 anvendelse med undtagelse af stk. 1, litra c), tredje led, som ikke finder anvendelse på børn af flygtninge.
2. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer, som ikke er omhandlet i artikel 4, hvis de forsørges af flygtningen.
3. Hvis flygtningen er en uledsaget mindreårig, skal medlemsstaterne:

- a) tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), opfyldt
- b) tillade indrejse og ophold for flygtningens værge eller ethvert andet medlem af familien med henblik på familiesammenføring, hvis flygtningen ikke har nogen slægtninge i lige opstigende linje, eller hvis sådanne slægtninge ikke kan opspores.

Artikel 11

1. Bestemmelserne i artikel 6 finder anvendelse på indgivelsen og behandlingen af ansøgningen, jf. dog stk. 2.
2. Når en flygtning ikke kan fremlægge dokumentation for den familiemæssige tilknytning, tager medlemsstaterne hensyn til andre beviser på eksistensen af en sådan tilknytning. Et afslag på en ansøgning kan ikke udelukkende baseres på manglende dokumentation.

Artikel 12

1. Uanset artikel 7 kan medlemsstaterne for så vidt angår ansøgninger vedrørende de familiemedlemmer, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, ikke kræve, at flygtningen/det eller de pågældende familiemedlemmer fremlægger bevis for, at flygtningen opfylder kravene med hensyn til bolig, sygeforsikring og faste indtægter.
2. Uanset artikel 8 kan medlemsstaterne ikke kræve, at flygtningen har opholdt sig på deres område i en bestemt periode, inden familiesammenføring kan finde sted.

Kapitel VI

Familiemedlemmernes indrejse og ophold

Artikel 13

1. Når ansøgningen om tilladelse til indrejse med henblik på familiesammenføring er godkendt, tillader den berørte medlemsstat det eller de pågældende familiemedlemmers indrejse. Medlemsstaterne letter i den forbindelse udstedelsen af de nødvendige visa til de pågældende personer.
2. Den berørte medlemsstat udsteder en opholdstilladelse til familiemedlemmerne, som kan fornyes og har samme varighed som referencepersonens opholdstilladelse.

Hvis referencepersonen har status som fastboende udlænding, udsteder medlemsstaterne en opholdstilladelse med en begrænset varighed på mindst et år, som kan fornyes, til familiemedlemmerne, indtil de opfylder betingelserne i direktiv .../.../EF¹⁸, således at de selv kan få status som fastboende udlænding.

¹⁸ EFT C af , s. .

Artikel 14

1. Referencepersonens familiemedlemmer har på lige fod med referencepersonen ret til:
 - a) adgang til uddannelse
 - b) adgang til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed
 - c) adgang til erhvervsvejledning, grundlæggende erhvervsuddannelse, videre- og efteruddannelse samt omskoling.
2. Medlemsstaterne kan begrænse adgangen til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed for slægtninge i opstigende linje og myndige børn som omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Artikel 15

1. Senest efter fem års ophold har ægtefællen eller den ugifte partner og børn, der er blevet myndige, hvis den familiemæssige tilknytning stadig består, ret til en selvstændig opholdstilladelse, som er uafhængig af referencepersonens opholdstilladelse.
2. Medlemsstaterne kan meddele myndige børn og slægtninge som omhandlet i artikel 4, stk. 2, selvstændig opholdstilladelse.
3. Hvis ægtefællen dør, hvis der indtræder skilsmisse eller separation, eller hvis slægtninge i opstigende linje eller efterkommere i lige linje dør, kan der udstedes en selvstændig opholdstilladelse til personer, der er indrejst med henblik på familiesammenføring. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at der meddeles selvstændig opholdstilladelse, hvis der opstår særligt vanskelige situationer.

Kapitel VII

Sanktioner og retsmidler

Artikel 16

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller, hvor dette er relevant, inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse i følgende tilfælde:
 - a) når de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt
 - b) når referencepersonen og det eller de pågældende familiemedlemmer ikke har eller ikke længere har et faktisk ægteskabeligt samliv eller familieliv
 - c) når det konstateres, at referencepersonen eller den ugifte partner er gift med eller har et varigt forhold til en anden person.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller inddrage eller afslå at forny familiemedlemmernes opholdstilladelse, hvis det konstateres:
 - a) at der er givet ukorrekte eller misvisende oplysninger, at der er anvendt falske eller forfalskede dokumenter, at der er begået svig, eller at der er anvendt andre ulovlige midler
 - b) at ægteskabet, det registrerede partnerskab eller adoptionen udelukkende havde til formål at gøre det muligt for vedkommende at indrejse eller opholde sig i en medlemsstat.
3. Medlemsstaterne kan inddrage eller nægte at forny et familiemedlems opholdstilladelse, når referencepersonens ophold ophører, og familiemedlemmet endnu ikke har selvstændig opholdsret i henhold til artikel 15.
4. Medlemsstaterne kan foretage punktuelt kontrol, når der foreligger begrundet mistanke om svig eller proformaægteskab, -partnerskab eller -adoption. Der kan også foretages punktuelt kontrol i forbindelse med fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Artikel 17

Hvis der gives afslag på opholdstilladelse, eller opholdstilladelsen inddrages eller ikke fornyes, og hvis der træffes afgørelse om udsendelse af referencepersonen eller medlemmerne af dennes familie, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til arten og holdbarheden af vedkommendes familiemæssige tilknytning og til, hvor længe vedkommende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet.

Artikel 18

Medlemsstaterne sikrer, at referencepersonen og/eller medlemmerne af dennes familie de facto og de jure har adgang til domstolsprøvelse, hvis der gives afslag på ansøgningen om familiesammenføring, hvis opholdstilladelsen enten inddrages eller ikke fornyes, eller hvis der træffes afgørelse om udsendelse.

De berørte medlemsstater fastlægger proceduren for, hvordan den i stk. 1 omhandlede adgang til domstolsprøvelse udøves.

Kapitel VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Med jævne mellemrum og senest to år efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 20, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Disse forslag til ændringer skal først og fremmest vedrøre bestemmelserne i artikel 3, 4, 7, 8 og 13.

Artikel 20

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [31. december 2003]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*